

"به نام آنکه زیباست و زیبایی را دوست دارد"

"گذری بر مبانی معنوی موسیقی"

(قسمت اول)

نالـه سرنا و تهدید دهل	چیزکی مانـد از آن ناقور کل
پس حکیمان گفته اند این لحنها	از دوار چرخ بگرفتیم ما
بانگ گردشهای چرخ است این که خلق	می سرایندش به تنبور و به حلق
مومنان گویند کائار بهشت	نغز گردانید هر آواز زشت
ما همه اعضای آدم بوده ایم	در بهشت این لحنها بشنوده ایم
گرچه بر ما ریخت آب و گل شکی	یادمان آید از آنها اندکی

موسیقی بانگ گردشهای چرخ را روایت می کند. موسیقی نغمه های شنیده شده در بهشت را به یادمان می آورد. موسیقی نغمه ای کوچک از بانگ آن ناقور عظیم اسرافیل است. موسیقی نغمه ای است که روح انسان را در کالبدش فرستاد هنگامی که خداوند جان حضرت آدم را آفرید، آن جان نخواست به کالبد درآید و چون پرنده ای پیرامون قفس تن می گردید. آنگاه خداوند به فرشتگان فرمود دو تار را که یکی نرینه و دیگری مادینه بود بنوازند و جان که می پنداشت نغمه در کالبد جای دارد در کالبد درآمد و در آن باقی ماند.

موسیقی آتش است و کیفیت آتش را بیان می کند.

آتش است این بانگ نای و نیست باد	هر که این آتش ندارد نیست باد
آتش عشق است کاندن نی فتاد	جوشش عشق است کاندن می فتاد

موسیقی به آتش آواز می بخشد و با این آواز عالمی را به آتش می کشد.

یک دهان پنهانست در لبهای وی	دو دهان داریم گویا همچو نی
های و هوایی در فکنده در سما	یک دهان نالان شده سوی شما
کاین فغان زین سری هم زان سر است	لیک داند هر که او را منظر است
های و هوی روح از هیهای اوست	دمدم این نای از دمهای اوست

موسیقی شعله عشقی است که هنرمند روایت می کند و حکایت‌های شیرین و تلخ گذشته بر انسان را در قالب ریتم و ملودی به هم می آمیزد.

قصه های عشق مجنون می کند	نی حدیث راه پر خون می کند
--------------------------	---------------------------

به جرأت می توان گفت موسیقی یکی از عمیق ترین و موثرترین هنرها بر روح و روان و جسم انسان است. هنرمند با روحی لطیف و درونی پاک و زلال روی به آسمان دارد و لحنهای آسمانی را می شنود و برای ما می خواند و می نوازد تا شاید بتواند لحظاتی خوش را برای انسانی که روزگاری در بهشت می زیسته است فراهم نماید.

دستگاههای موسیقی و ملودیهای زیبا هر کدام حالت و اثری را برای ما تداعی می کنند. برای مثال دستگاه نوا تداعی کننده آرامش و یا سلام، دستگاه شور نمایشی از شور و مستی، آواز بیات اصفهان حکایت عشق و آتش و آواز دشتی یادآور بهشت از دست رفته می باشد.

(پایان قسمت اول)